

Sygn. akt VI Cz 906/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10.08.2017r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Hanna Morejska

Sędziowie: SSO Halina Garus

SSO Leszek Mazur (spr)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10.08.2017r.

sprawy z wniosku A. H.

z udziałem (...) S.A. w L.

o ustanowienie kuratora

na skutek zażalenia kuratora – radcy prawnego M. I.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 18 kwietnia 2017r.

sygn. akt XV Co 5992/15

postanawia: oddalić zażalenie.

Sygn. akt VI Cz 906/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18.04.2017 r. sygn. akt XV Co 5992/15 k.44 Sąd Rejonowy w Częstochowie przyznał radcy prawnemu M. I. wynagrodzenie w kwocie 1476 zł, płatną ze środków budżetowych skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Częstochowie tytułem wynagrodzenia za pełnienie obowiązków kuratora w trybie art. 818 k.p.c. dla dłużnika (...) S.A. w L. i oddalił wnioski w pozostałym zakresie. Jako prawną podstawę swojego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał art. 818 k.p.c. oraz przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 2015, poz. 1079).

Zażalenie k.63-65 od tego postanowienia złożył kurator zarzucając Sądowi I instancji naruszenie art. 759 i art. 818 k.p.c. Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przyznanie kuratorowi wynagrodzenia w kwocie 5.904 zł. brutto, za pełnienie obowiązków kuratora w postępowaniach KM (...), KM (...). KM (...), KM (...).

Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne.

I. Powodem przyznania kuratorowi wynagrodzenia był fakt ustanowienia go w tej funkcji w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Km (...) (por. postanowienie z dnia 21.12.2015 r. k.13 sygn. akt XV Co 5992 /15). Treść tego postanowienia

jest jednoznaczna i nie daje podstaw do założenia, że upoważnienie kuratora rozciąga się na inne, wskazane przez niego postępowania egzekucyjne w taki sposób by dawała mu podstawę do domagania się wynagrodzenia.

II. Potwierdza to następujący fragment uzasadnienia zaskarżonego postanowienia k.46: „...Sąd nie ustanowił radcy prawnego M. I. do pełnienia funkcji kuratora dla dłużnika (...) S.A. w L. oddzielnie do każdego z postępowań egzekucyjnych, a wyłącznie do sprawy Km(...)”. Wprawdzie w uzasadnieniu tym wspomina się o jakimś „rozszerzeniu” na każde postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi przez G. W., ale ocena ta nie wynika w żaden sposób z sentencji postanowienia z dnia 21.12.2015 r. k.13 (por. następujący fragment uzasadnienia zaskarżonego postanowienia k.46: „...Sąd nie ustanowił radcy prawnego M. I. do pełnienia funkcji kuratora dla dłużnika (...) S.A. w L. oddzielnie do każdego z postępowań egzekucyjnych, a wyłącznie do sprawy Km (...) rozszerzając to na każde postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi przez G. W....”). Można się domyślać, że Sądowi Rejonowemu chodziło o to, że powołanie kuratora w określonej sprawie powoduje usunięcie w ten sposób braku zdolności procesowej kuratora i jest skuteczne także w innych postępowaniach, co nie zostało dokładnie wyjaśnione.

III. Stanowisko praktyki i literatury komentarzowej jest jednak inne, a mianowicie, że kurator ustanowiony przez sąd egzekucyjny reprezentuje dłużnika tylko w postępowaniu egzekucyjnym i tylko w sprawie, w której został ustanowiony. Gdy przeciwko dłużnikowi prowadzonych jest kilka postępowań egzekucyjnych, w każdym z nich musi być ustanowiony kurator. W pewnych sytuacjach można ustanowić jednego kuratora jednym postanowieniem dla wszystkich spraw, **jednakże sprawy te muszą być wymienione w sentencji postanowienia**, aby można było bez żadnych wątpliwości ustalić, w jakich sprawach kurator został ustanowiony (por. Kodeks Postępowania Cywilnego. Komentarz pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 1997, str. 874 teza nr 6).

IV. Powyższe stawia pod znakiem zapytania stanowisko Sądu Rejonowego o wspomnianym „rozszerzeniu”, ale potwierdza jego trafność w kwestii przyznania wynagrodzenia tylko za pełnienie swej funkcji w sprawie o sygn. akt Km (...).

Mając na względzie wskazane argumenty Sąd odwoławczy na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.